

Eesti tähistas 95. sünnipäeva

Esineb mudilaskoor võrokeelse lauluga " Foto: Kõlleste valla kodulehelt.

Patrick Laansalu

22. veebruaril tähistati Krootuse Rahvamajas Eesti Vabariigi sünnipäeva. Kuna meie kodumaa sai 95- aastaseks, siis niisugust auväärset numbrit tuli igati vääriliselt tähistada. Nii kogunesidki kultuurimaja saali nii lasteaiaga kui koolilapsed, nii emad, isad, vanaemad ja vanaised. Pidulik kontsert oli mõeldud kogu vallarahvale.

Pidulikku kontsertaktust alustas slaidiprogramm, taustaks kõlas Juhan Liivi sõnadele ja Peep Sarapiku viisile loodud laul "Ta lendab mesipuu poole". Traditsioonile kohaselt lauldi hünni ja siis sai sõna valla sekretär Eva Raup.

Oma lustaka ja vahetu esinemisega andsid kontserdile hoo sisse kõige pisemad. Seejärel oli kord koolilaste käes. Nemad näitasid oma laulu-, tantsu- pillimängu- ja luulelugemisoskust. Kontserdi lõpus esines naisedantsurühm Krookus kahe koduteemalise tantsuga.

Pärast kontserti pakuti kõigile esinejatele ja peol osalejatele sünnipäevatoriti. Edasi suunduti kodudesse, kus igaüks sai hakata tegema ettevalmistusi pühapäevaks, 24. veebruariks.

Eestimaa

Hardi Tohvri

Eestimaa on ilus paik,
on kõigel juures kodukandimaik.
siin kaunid metsad, rabad,
siin elan, hingana vabalt.

Suvel päike, vesi soe,
talvel kasukasse poen.
Sügisel on puudes kulda
ning kevadel läeb seeme mulda.

Toimus viies öölugemine

Renita loeb sellest, kuidas Pillest sai Eevalt.

Foto: Aime Sabre

Anette Erstu

Meie koolis korraldati juba viiendat korda öölugemist. Varasemad öölugemised on toimunud ikka I veerandi lõpus, kuid sel aastal tähistati siis kooli 245. aastapäeva ja üritus tuli edasi lükata.

Niisiis külastas 1. märtsil meie kooli lastekirjanik Renita Metsalu, kes elab Karilatsi külas, on ise siin koolis töötanud ja tema kolm last on ka siin koolis õppinud.

Alustuseks tutvustas kirjanik oma lemmikraamatut, milleks oli “Pipi Pikksukk”. Tal oli kaasas veel tema esimene raamat, mille ta sai oma tädilt, kui ta oli nelja-aastane ja mis kandis pealkirja “Sada saarelehte, tuhat toomelehte”.

Renita alustas lasteraamatute kirjutamist mõni aasta tagasi. Tema esimene raamat “Eevalt” ilmus 2011. aastal. See on tore lugu ühest poisist, kelle nimi on Ruut, ja ühest koduküülikust, kelle nimi on Pille. Ruut jääb koolivaheajaks üksinda koju ja siis muutub ühtäkki

küülik Pille jänes Eevaltik. Ruut peab tegelikult Pille eest hoolitsema, aga nüüd selgub, et Pille polegi Pille ja ta ei vaja sugugi mingit hoolitsust. Ruut ja Eevalt satuvad koos igasugustesse veidratessse kohtadesse ja nad puutuvad kokku kummaliste võluesemete ja olenditega. Sellesse raamatusse joonistas pildid tema poeg Jaagup, kes päriselus teeb multifilme.

Teine raamat kannab pealkirja “Tigu, türannosaurus ja vankumatu õppealajuhataja” ja see ilmus eelmisel aastal. Selles raamatus on kirjanik kasutanud oma koolipõlve mälestusi. Üks osa tegevusest toimub bioloogiaklassis, sest tema meelest oli see klass kooli ajal kõige põnevam. Seal olid igasugused purgid, milles olid vedeliku sees maod ja konnad ja palju muud huvitavat, samuti oli selles klassis palju topiseid ja luukere.

Kirjanik luges oma raamatust ette põnevamaid kohti ja rääkis loo sellest, kui-

das need raamatud sündisid. Nimelt oli ta Tallinnas külas oma sõbrannal, kellel oli 9-aastane poeg ja koduküülik Pille. Ühel päeval läks pererahvas kodust ära ja kirjanik jäi üksi Pillega koju. Ta lasi Pille puurist välja ja nii see lugu juhtuma hakkaski.

Kirjanik ütles, et tema raamatud on koolivaheaja raamatud, sest kõik sündmused hakkavad juhtuma just koolivaheajadel. Autoril on praegu kirjutamisel suvevaheaja raamat.

Pärast kirjanikuga kohtumist toimus väike viktoriin. Talis, Vägev ja Martin valisid võistkonnad. 3. klass viktoriinist osa võtta ei tohtinud, nende ülesandeks jäi õpetajat aidata. Võidu saavutas Martini võistkond.

Õhtu jätkus suures saalis mattidel pikutades multifilmi “Hotell Transilvaania” vaatamisega.

Kui me magama läksime, jutustas õpetaja meile kolm õudusjuttu. Hommikul äratas meid aga pannkoogilõhn.

Mis on elamusaasta?

Krootuse kooli poiste suurim elamus kohtumiselt oli see, kui lastekirjanik ütles, et ta ei kirjuta 15-aastastele poistele sellepärast, et neid huvitavad selles eas teised asjad.

Foto: Aime Sabre

Gert– Air Allas

5. märtsil külastasid meie kooli soome päritolu lastekirjanik Mika Keränen ja noor helilooja Märt– Matis Lill.

Mika on sündinud ja õppinud Soomes. Eestisse tuli ta 90-ndate alguses ning asus õppima Eesti Maaülikooli. Selle kooli jättis ta aga siis pooleli, kui avastas enda jaoks eesti keele võlu. Ta asus õppima Tartu Ülikooli eesti keelt.

Mika peab end täielikult lastekirjanikuks. Ta arvab, et täiskasvanud on igavad ning seepärast ta neile ei kirjuta. Kirjanik on täiskasvanutele kirjutanud siiski ühe raamatu- “Minu Supilinn”. Peale selle on ta avaldanud ühe luulekogu ning neli lastekrimkat: “Varastatud oranž jalgratas”, “Peidetud hõbedane aardelaegas”, “vana roosa maja” ning “Salapärane lillenäppaja”. Kõik need neli raamatut räägivad lastest, kes elavad Supilinnas ning lahendavad erinevaid juhtumeid. Mika väitis, et kõik tegelased tema raamatutes on ka päriselt olemas, peategelane on aga koguni tema enda vanem tütar.

Kirjanikul on praegu pooleli kaks raamatut: üks neist räägib jalgpallist, teine on aga järg krimkadele. Kuna Mika

lemmiksport on jalgpall, arvab ta, et kirjutab tulevikus vaid jalgpallist.

Kui Mika oli koolipoiss, siis meeldis talle väga joonistada. Tema õpikute ja vihikute servad olid koomikseid ja naljakaid pilte täis joonistatud. Tema rootsi keele õpetajale see aga eriti ei meeldinud ja seepärast püüdis ta poissi alati ootamatute küsimustega vahele võtta.

Mika rõhutas, et eestlane ei tohi häbeneda eesti keelt ja ta peab igal pool oma lähedastega rääkima eesti keeles.

Märt– Mattis Lill on noor helilooja. Tema isa on meie kodukandis elava tuntud kirjaniku Jaan Kaplinski poeg. Märt– Matis kirjutab heliloomingut nii ERSO-le kui ka väikestele orkestritele ja ansamblitele. Tema arvates on põnev proovida uusi asju. Ta rääkis, kuidas lisas oma muusikateostesse klaaside purunemise heli ja ta on isegi kontserdi ajal lasknud laval või saalis klaase purustada.

Mõlemad kirjanikud rääkisid oma suuremate elamustest, mida nad viimase aasta jooksul on läbi elanud. Mõlemal mehel olid seotud need oma loominguga.

Meie kooli laste arvamusi selle kohta, mis on looming

Looming tuleb südamest. Looming on see, mida sa tahad, et see on. Looming on su kõige puhtam või kõige metsikum mõte, mida ei saa enda sees hoida.

Ma päris täpselt ei teagi, mis asi see looming on, aga arvatavasti on see inimese mõttemaailm ja selle kujutamine raamatu, pildina või sõnadena.

Inimestele tähendab looming erinevaid asju. Muusiklul tähendab looming kahte– kolme paberilehte, mis on noote täis kirjutatud. Kirjanikule tähendab looming kirjandit. Looming on üks teos, mille on keegi kirjutanud.

See on see, mida sa lood, kui sa lood midagi. Mina näiteks tegin täiesti uue auto margi, ma loosin selle ise.

Looming on mõtete, tunnete ja emotsioonide väljendamine erinevatel viisidel (kunst, muusika, kirjandus).

Kui sa näiteks kirjutad juttu, siis on see sinu looming. Sa fantaseerid mingit asja või kedagi, siis sa paned selle kirja ja teed oma loominguks.

7. klass käis Kauksis sõbrakuud lõpetamas

Hanna Elisabeth Tiisler

28. veebruaril külastasid meie kooli 7.klassi õpilased Kauksi põhikooli, kus toimus sõbrakuu lõpetamise auks tore üritus. Ürituse tegi ebatavaliseks see, et suhtlemine käis inglise keeles. Kõik kohaletulnud koolid panid välja neljaliikmelised võistkonnad, kokku osales üritusel 40 last.

Esimese ülesandena pidime järjestama nimed tähestikulises järjekorras. Meie võistkond sai küll teisena valmis, kuid olime mõned vead teinud.

Järgmine ülesanne oli kollektiivne. Moodustasime kaks ringi, ringisoliijad

seisid nägudega vastamisi. Kõik pidid rääkima oma sõbrast ja loomulikult inglise keeles.

Kuna tegemist oli sõbrakuu üritusega, siis selle sündmuse üks eesmärk oli üldine sõbrunemine. Selleks moodustati uued neljaliikmelised võistkonnad, kuid nüüd olime kõik erinevatest koolidest. Gruppide ülesandeks sai salakirja lahendamine, hiljem tuli ka ise salakiri koostada.

Peale toekat lõunat asusime välja mõtlema sõpruse retsepti.

Lahkudes sai igatüks kaasa meene.

Ellen Niidu luulekonkurss

Johanna Juhkam

“Romaane tuleb lugeda. Aga luuletusi peab lugema. Mul on rõõmus meel, et nii paljud kirjandushuvilised on seda taibanud,” lausus Ellen Niit oma pöördumises Midrimaa etluskonkursi lastele ja nende juhendajatele neli aastat tagasi.

Sel aastal tähistab Ellen Niit oma 85. sünnipäeva ja juba neljandat korda peetakse laste etluskonkursi “Ellen Niiduga Midrimaal”.

Ellen Niidu luule lugemise maakondlik voor peeti Põlvas 27. veebruaril. Meie koolist käisid luuletusi lugemas Johanna Juhkam 3. klassist ja Ludvig Kindsigo 6. klassist. Ludvigil läks päris hästi, tema sai 3. koha. Vabariiklikule võistlusele, mis peetakse Tapa linnas, sõidab maakonna parim, kahjuks see õpilane ei olnud meie koolist.

Poiss tuli koolist
ja kott oli raske,
küll oli raske,
koledasti raske.
Koti sees oli poisil-
ehmatate, jah te-
koti sees oli poisil
neli prisket kahte.

Ellen Niit

Planetaarium käis külas

Gert– Air Allas

15. veebruaril käis meie kooli külastamas Ahhaa keskusest pärit planetaarium.

Algklasside õpilased käisid vaatamas filmi elust vees. Vanematel klassidel oli võimalus valida kahe filmi vahel: kas tutvuda bakterite maailmaga või uurida täheteadust. Mõned teadusehimulisemad vaatasid ära mõlemad filmid.

Planetaarium kujutas endast täispuhutatavat kuplit, kuhu mahtus korraga paarikümne õpilase ringis ja kuhu sai end sättida mugavas asendis pikutama.

Päev kujunes õpetlikuks ja harivaks.

Ära puutu pommi

Gert -Air Allas

29. jaanuari hommikul saabus kooli fuajeesse raskes kaitsevarustuses päästeametnik, kes võttis suuna arvutiklassi poole. Selgus, et tegemist oli Päästeameti Demineerimiskeskuse pommigrupi töötajaga, kes tuli harima meie kooli 6.-8. klasside õpilasi, kuidas käituda siis, kui oled leidnud lõhkekeha.

Pommirühm tegeleb lahingumoona kahjutukstegemise, pommikahtluste, pommihävarduste ja plahvatusjärgse uurimisega, demineerimisalaste tuukritöödega siseveekogudes, keemiliste saastete ja VIP kontrolliga.

Õpilastele näidati õhvastavaid pilte lõhkekehade ja juhtunud õnnetustest. Samas saime ka teada, et isegi tavaline kodukeemia võib osutada vale kasutamise korral väga ohtlikuks.

Õpilastele näidati erinevaid lõhkekehasid.

Foto: Aime Sabre

Lumememmed kerkisid kooli ette

Anette Erstu, Rea Nukk

Lugu algas nii, et 31. jaanuaril ütles õpetaja, et ta käis kunagi ühe klassiga õues lumememmesid tegemas. Siis mõtles õpetaja, et jätame karbitegemise pooleli ja teeme neid esmaspäeval edasi. Nii mõtles õpetaja, et meie võiksime ka lumememmesid teha, kuna oli sulalumi. Hommikul olid kõik koolis ja olid valmis lumememmesid tegema. Kõigil olid oma moodi lumememmed, näiteks Rea ja Lisete tegid kaksikud, Johanna tegi peesitava lumememme, Anette lumememm oli väga üksik ja kõige suurem tüdruk, Elis tegi lumememme rätiga ja see nägi välja nagu vanaema, õpetajal oli kandilise peaga, Hardi memm tahtis anda Anette lumememmele vitsa, sest tal oli vits käes. Lumememmed said valmis vähem kui tunniaga, aga Anette lumememm sai valmis kõige viimasena. Pärast, kui lumememmed valmis olid, käisid lasteaia lapsed neid vaatamas.

Lumememmed, joondu! Valvel!

Foto: Elis Soo

Emakeelepäeval näidati näitlejameisterlikkust

KKK

Sel aastal tehti emakeelepäeval kumardus emakeelsele teatrile.

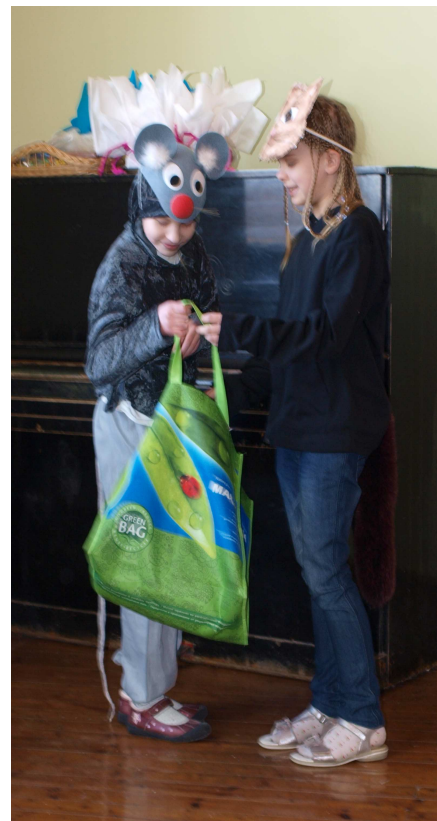
Iga klass valmistas klassijuhataja abiga ette ühe eesti autori loo ja lavastas selle vastavalt oma oskustele ja võimalustele. Repertuaari valik oli mitmekesine: lavale toodi dramatiseeritud muinasjutud, luuletused, laulud, tõsielulood ja tõeliste näitekirjanike draamateosed.

Üritust alustas 6. klass Urmas Vadi katkendiga näidendist “Lendav laev”. Teisena astusid üles 7. ja 8. klassi õpilased Oskar Lutsu “Kapsapeaga”. Edasi nägime 3. klassi etteastes “Hiir rätsepaks”, 4. klassilt tuntud lastelaulu lavastust “Rongisõit”, 5. klassilt Holger Puki muinasjutust “Hiir, kass ja koer” inspireeritud nukunäidendit. Meie kooli kõige vanemad õpilased lavastasid katkendi Mihkel Ulmani “Kohkumatutest lapsehoidjatest”. Viimasena näitasid oma ümberkehastumisoskust 2. klass jultsud, kes etendasid muinasjuttu “Pannkook”.

Kuigi näidendi lavastamine nõuab palju aega ja tööd, said kõik klassid ülesandega väga hästi hakkama.

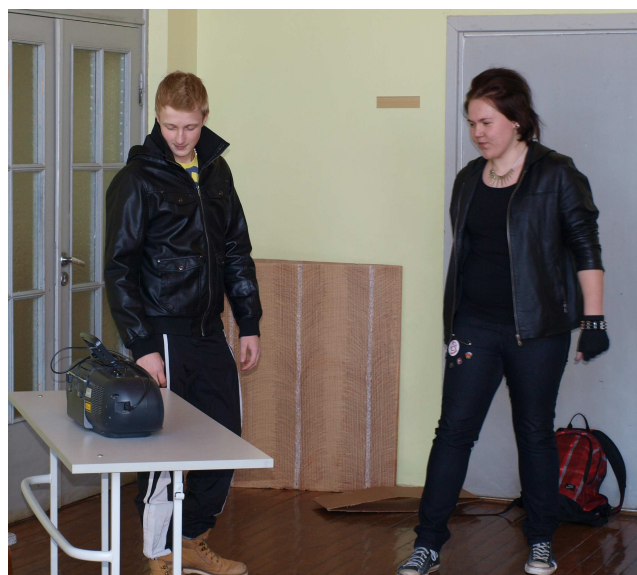
Ivan (Fredy Palo) palus havilt lendavat ahju.

HiiREL (Johanna Juhkam) tekib plaan, kuidas kassil (Rea Nukk) nahk üle kõrvade tõmmata.

Kas pühapäeval Paunveresse väljanäitusele kah lähete? (Pluuhkami osas Hanna Elisabeth Tiisler, Sägi osas Karl Robert Pildre.

Sa sabaga sant! On alles elamine! Taneli osas Märt Kaarov, Triinu osatäitja Daigi- Riin Pokbinder.

Kulleri panid kokku Patrick Laansalu, Gert- Air Allas, Hanna Elisabeth Tiisler, Anette Erstu, Johanna Juhkam, Rea Nukk ja Aime Sabre.